

۲ هزار اثر بافته شده مقابل چشمان شما

فرش ایرانی یکی از برجسته‌ترین نمادهای فرهنگی و هنری ایران است که شهرت جهانی دارد

فرش‌های ایرانی ارزش اقتصادی بالایی نیز دارند. آنها نه تنها به عنوان اثری هنری، بلکه به عنوان سرمایه‌ای معتبر و پایدار شناخته می‌شوند. بسیاری از مجموعه‌داران و علاقه‌مندان به هنر، فرش‌های ایرانی را به عنوان جواهراتی با ارزش در مجموعه‌های خود می‌دانند. به طور کلی، فرش ایرانی ترکیبی از هنر، تاریخ و فرهنگ است که توانسته در گذر زمان همچنان جاذبه و ارزش خود را حفظ کند. موزه فرش میراثی غنی از ۲ هزار اثر بافته شده در خیابان فاطمی تهران است که شما را به دنیای خیال‌انگیز روایت‌ها می‌برد.

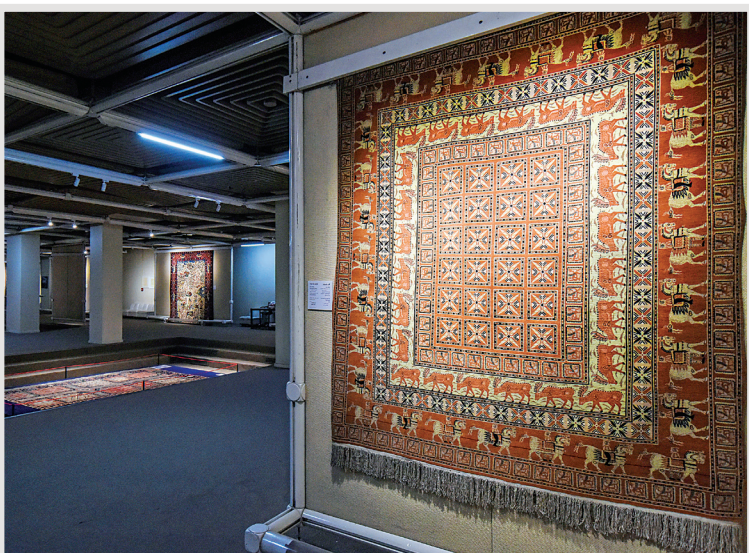
از جمله معروفترین طرح‌ها می‌توان به اسلیمی، شاه‌عباسی، بته جقه و ترنج اشاره کرد. این طرح‌ها نه تنها جلوه‌ای زیبا به فرش می‌بخشند، بلکه نمادی از فلسفه، اساطیر و طبیعت پرستی ایرانیان باستان نیز هستند. فرش‌های ایرانی به دلیل استفاده از مواد اولیه با کیفیت مانند پشم، ابریشم و رنگ‌های طبیعی، دوام و ماندگاری بالایی دارند. این کیفیت بالا باعث شده تا فرش ایرانی نه تنها در خانه‌های ایرانیان، بلکه در کاخ‌ها و موزه‌های سراسر جهان به نمایش گذاشته شود. در کنار جنبه‌های زیبایی‌شناختی،

مهلا داریان / دبیر سرزمین من

هنر بافت فرش در ایران قدمتی چند هزارساله دارد و هر منطقه از کشور، طرح‌ها و نقوش خاص خود را به کار می‌برد. این فرش‌ها با دقت و ظرافت بی‌نظیری بافته می‌شوند و هر یک داستانی از تاریخ، فرهنگ و هنر ایران را روایت می‌کنند. طرح‌های فرش ایرانی معمولاً شامل نقوش گیاهی، حیوانی و هندسی است که با رنگ‌های طبیعی جذابیت خاصی پیدا می‌کنند.

بدل قدیمی‌ترین فرش جهان اینجاست

در تالار وسیع موزه فرش قدم می‌زنیم و به تماشای فرش‌هایی می‌پردازیم که هر کدام نشان از فرهنگ و تاریخ کهن ایران دارند. یکی از نخستین فرش‌هایی که می‌بینیم، نمونه‌ای بازبافی شده از قدیمی‌ترین فرش جهان است. تاریخچه فرش ایرانی، روایت طولانی و پیچیده است که به عمق هزاران سال در دل فرهنگ و تمدن ایران بازمی‌گردد. کشف قطعه‌هایی از کهن‌ترین بافته نساجی که می‌توان آن را فرش نامید، به دوران هخامنشی برمی‌گردد. این فرش، که با نام «قالی پازیریک» شناخته می‌شود، قدمتی بیش از ۲۵۰۰ سال دارد و به صورت اتفاقی توسط پروفیسور رودنکو، حین کاوش در گور یکی از پادشاهان مغولستان یافت شده است. تمام آثار و علائم بافته شده روی آن نشان از این دارد که این فرش در ایران بافته شده و در جنگ‌های مختلف توسط مغول‌ها به غارت برده شده باشد. تصاویر و نگاره‌های به کار رفته در بافت، تجلی‌گر نمادهای دوران هخامنشی هستند و شباهت زیادی به نقاشی‌های روی ستون‌های تخت جمشید دارند. نام «پازیریک» شاید در زبان امروزی رایج نباشد، اما قطعاً نامگذاری آن براساس فلسفه خاصی انجام شده است. این فرش نشان‌دهنده هنر و ذوق بافندگان ایرانی از دوران باستان است و در حال حاضر در موزه آرمنتاژ در شهر سن پترزبورگ روسیه نگهداری می‌شود.

نمونه‌ای بازبافی شده از فرش پازیریک - عکس: علیرضا طهماسبی